

egen Skyld paa Grund af den Stilling, de have bragt sig i, saa maa de undskyldes; men jeg tror rigtigst, at de Herrer tager feil deri, hvis det er den Betragtning, de gaa ud fra. Jeg tror ikke, at de Herers Stilling vil blive forbedret eller forværret i nogenjomhelst Grad, at Belgerne ville dømmes bedre eller ringere om deres Forhold under alle disse Forhandlinger og om Resultatet af disse Forhandlinger, hvad enten de lade denne Lov komme ud eller ikke. Jeg tror, at Dommen vil blive den samme, og at de ikke behøve dette til Dækning. Det er ganske vist i Overensstemmelse med de Herers Politik og Fremgangsmaade ogsaa under Behandlingen af Finantsloven, som vi havde for i de foregaaende Nøder, at 'de opstille saadanne Ting, som de selv maaste ikke betragte som Fiktioner, men som paa alle Andre gjøre Indtryk af at være det. Ogsaa dette Punkt gjør Indtryk af at være en Fiktion, hvis det skal tjene til eller fremtræde som Dækning for de Herrer. Jeg vil desuden gjøre de Herrer opmærksomme paa en Ting, og det er, at det vil være lige saa hensigtsmæssigt at lade denne Sag hvile lidt, indtil man ser, hvorledes Landsthinget stiller sig til Finantsloven. De Herrer fortælle os jo, at der ikke er indgaaet nogen Overenskomst med Landsthinget, og naar de Herrer have sagt det saa bestemt, saa maa vi lade det staa. Vi maa altsaa betragte det som temmelig usikkert, om Landsthinget vedtager Finantsloven eller ei. Skulde vi nu lade en Lov som denne komme fra Folkethinget, inden Finantsloven er færdig og har faaet Landsthingets endelige Billigelse? Det vilde jeg anse som meget ulogt af de Herrer, naar de gaa hen og give Landsthinget og Regjeringen en Affattelse af Loven om Kronborg Amtstue, som de fra deres Standpunkt kunne være vel tjente med, og naar de bringe denne Sag til en Løsning, som strider aldeles mod den Løsning, som vi have ønsket gjennemført — og saa faae vi maaste endda ingen Finantslov. Jeg vil derfor tillade mig at opfordre Udvalget til at tage denne Sag under fornyet Overveielse og betænke, om det ikke vilde være rigtigst at behandle denne lille Reform, siden den nu skal behandles som en Reform, paa samme Maade som alle de øvrige Reformere, der have været forelagte i denne Samling, og som man har ladet hvile. Deri, at Spørgsmaalet om Kronborg Amtstue er fremkommet paa Finantsloven, er der ikke nogen som helst Ansig, saa vidt jeg kan se, til at fremme denne Sag. De kunne lige saa godt lade dette Spørgsmaal hvile, som saa Meget kommer til at hvile under den ny Situation, de behøve ikke at bringe det ud af Verden ved at forandre et Forhold, hvis Urigtighed de selv have erkjendt ved deres tidligere Afstemninger. Jeg vilde ogsaa anse det for temmelig ulogt, hvis de Herrer nu vilde indvie den ny Ære, der begyndte igaar Aftes, under hvilken der, som de sige, ikke længer eksisterer nogen

Alliance med de øvrige Herrer, men hvor de handle paa egen Haand som selvstændigt Parti, ved at give Ministeriet Strup en Reform, som vi i dette Dieblit hørte at Ministeren modtog med en, om ikke ublandet, saa dog ikke ringe Tilfredshed. Det vil vistnok blive vurderet omkring i Befolkningen, dersom de derved vise, paa hvilken Maade de agte at behandle Reformspørgsmaal, Spørgsmaal, som ikke have noget Videre med den høiere Politik at gjøre, men som angaa Forhold af større eller mindre Omfang, der have Interesse for Folket i større eller mindre Kredse, at de søge at komme overens med Regjeringen om Opgivelse af de Grundsatninger, som Folkethinget tidligere har hævdet i saa Henseende, det vil sikkert blive vurderet tilstrækkelig af Befolkningen, siger jeg, dersom de behandle denne Sag paa den Maade. Jeg vil derfor henstille til de Herrer, om de ikke i denne Sag ville følge den Skik, som er bleven indført fra denne Samlings Begyndelse: At tage den under fornyet Overveielse i Udvalget og begrave den der.

Ordføreren (Bojsen): Jeg skal slet ikke komme ind paa den Række af Fantasier, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, bevægede sig i, angaaende Resultatet af Overenskomsten osv., jeg tror, at Sagen naturligen ligger mere praktisk for, saaledes at Spørgsmaalet er, hvorvidt man anser den Ordning, som her foreligger, for at være af den Bestaffenhed, at man kan give den sin Stemme. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal tage noget Hensyn til Ministeriets Stilling og til, at han ikke ønsker at gjøre Ministeriet nogen stor Glæde; thi jeg tror ikke, at den Glæde, dette Lovforslag volder Regjeringen, er af særdeles stor Betydning. — Lige overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Bævg) vil jeg kun gjøre en Bemærkning, idet jeg ibrigt skal henholde mig til mine tidligere Udtalelser. Min Bemærkning angaar hans Opfattelse af Udtalelserne om den konstitutionelle Strid i Fjor angaaende Kronborg Amtstue, og han sagde da, at de, der havde reist dette Spørgsmaal, bare det sælles Ansvar for, at man baade havde stillet det og fastholdt det. Det er naturligvis rigtigst, hvad det ærede Medlem siger; men det er derimod nok muligt, at der kan have været en noget forskjellig Opfattelse af, hvilken Bægt man tillagde dette Punkt, og jeg skal i den Henseende minde om, at jeg ved eneste Behandling i Fjor angaaende dette Punkt udtalte mig saaledes — jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse nogle saa Linier — idet jeg omtalte Spørgsmaalet om Kronborg Amtstue og om de vestindiske Der: „Men disse Punkter ere saa ubetydelige, at de falde ind under den gamle Sætning, at der mellem det Pathetiske og det Romiske kun findes en overordentlig lille, snæver Grændse, og at man fra det ene Omraade saa uhyre let kommer over i det andet. Jeg skal der-